

Úvodní slovo

Vážené kolegyně,
vážení kolegové,
stále mám plnou
hlavu variací na
téma připravované
novely autorského
zákonu
a v současnosti je
to i hlavní motiv
práce dozorčí rady.

Měli jsme již čas na její prostudování a máme také první nástřel změn našich stanov. Samotná směrnice Evropského parlamentu zlepšuje spíše postavení uživatelů uměleckých děl, rozšiřuje práva smluvně zastupovaných nositelů práv vůči kolektivním správcům a zavádí až filigránskou transparentnost. Jsou to tedy jakési nové mantinely pro organizace kolektivní správy. Státy EU dostaly 2 roky na tzv. transpozici, tj. přenesení směrnice do svých právních řádů. Tato lhůta vyprší 11. 4. 2016. Neumíme předvídat, zda nás zákona-dárce tento závazek splní – spíše ne, ale co kdybude? Proto vše připravujeme s předpokladem, že transpoziční lhůta dodržena bude.

Novelu předkládá ministerstvo kultury. Požadavky směrnice musely být v podstatě do našeho zákona opsány. Nás předkladatel ale šel ještě dále, nad rámec směrnice, a do návrhu vtěl další změny. Dlužno podotknout, že k našim připomírkám ani k připomírkám ostatních kolektivních správců zatím přihládnuuto nebylo. Zdá se, že různé

lobbistické skupiny byly v tomto ohledu úspěšnější. Zaslali jsme proto naše připomínky znovu, tentokrát na Legislativní radu vlády. V současné chvíli se novela vrací na MK k zapracování dalších připomínek od různých komisi a několika pozměňovacích návrhů Legislativní rady vlády. Dále pak můžeme očekávat ještě proslulou poslaneckou iniciativu.

Dovolte, abych se s vámi na tomto místě podělil o jedinečný zážitek při podobném legislativním procesu, před schválením tzv. velké novely autorského zákona v roce 2000. Požádali jsme ministerstvo o pracovní schůzku a tehdejší ministr Pavel Dostál, takzvaný umělec mezi ministry, nás skutečně přijal. Byl to jistě pravý muž na pravém místě. Psalo se o něm jako o člověku, který má mimořádný vztah ke kultuře a k umělcům, což je zřejmě v naší kottedlině u ministra kultury vlastnost zcela nečekaná. Dorazili jsme tam ve složení dva skladatelé, jeden textař a ředitel. Pan ministr nás přijal vlidně a hovořil otevřeně. Nesouhlasili jsme tehdy, aby

hotelové pokoje byly osvobozeny od autorských poplatků. Pan ministr nám vysvětlil, že vláda takové ustanovení nedoporučila a že se tam dostala poslaneckou iniciativou. Chtěl nás alespoň podpořit dobrou radou, a řekl: „Měli byste založovat... měli byste do toho vrazit až tak 20 milionů.“ Po chvíli ticha jsem odpověděl: „Promiňte, pane ministro, ale my žádné fondy na podobné věci nemáme, my jsme neziskovka. Musíme každou korunu využívat a na konci účetního auditu musí být nula.“ Na to pan ministr jen povzdechl: „Tak to je špatný, to prohrajete.“ A měl pravdu. Toto ustanovení v našem zákoně zrušil až Vrchní soud v Praze, a hotely nám musely finanční ztrátu kompenzovat. Ovšem později si prosadily zastropování autorských odměn do výše koncesionářských poplatků pro všechny oprávněné kolektivní správce dohromady.

Rád bych úvodník uzavřel nějak optimisticky. Snad by to mohla být zpráva, že na lobbing bohudík stále nemáme, a že tedy všechny peníze byly rádně rozúčtovány.

Příjemné vánoční svátky
a šťastný nový rok 2016
vám přeje vaš

Luboš Andršt

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Luboš Andršt".